Veel kord esineb Schenckingi maja Vene teise okupatsiooni ajal. Privileegis Tartule 31. oktoobrist 1657 kinkis tsaar Aleksei Mihhailovitš linnale mahapõlenud raekoja asemele Wazinski maja [85]. Privileegide nõutamise otstarbel Moskvasse läkitatud linna saadikute, bürgermeister Warnecke ja raehärra Schlotmanni, instruktsioonis ei puudutatagi raekoja küsimust. Seega võib arvata, et maja palumine tsaarilt sündis saadikute eneste algatusel. Teatava aluse selleks andis instruktsiooni 24-jas punkt, mis kohustas saadikuid otsekohe ja erilist nimetamist ootamata igal soodsal juhusel astuma samme linna heaks [86].

Wybersi revisjoni-raamatust selgub, et poolaaegsel Tartu allstaarosta Wazinskil oli olnud Tartus hulk liikumata varandusi, kuid suurema osa neist moodustasid kokkuvarisenud majad. Rae asupaigana oleks võinud tulla arvesse ainult Wazinski elumaja Jakobi ja Laia tänava nurgal, mis näib olevat olnud teise magnaadi — Schenckingi — maja kõrval kõige toredam tolleaegses Tartus [87]. Seetõttu vist määratigi see ehitis Rootsi valitsuse poolt, kelle omanduseks ta linna vallutamisega muutunud, Tartus viibiva kõige kõrgema võimukandja — Õuekohtu presidendi — ametikorteriks [88]. Tundub aga imelikuna, et Wybersi revisjoni-raamatus ei puudutata ühegi sõnaga selle maja kinkimist 1657. aastal linnale. Selle asemel leidub seal aga vastav märkus Õuekohtu (Schenckingi) maja kohta [89]. Et Wybers kui kaasaeglane ja pealegi Tartu bürgermeister ses asjas vaevalt eksida võis, on selge. Teisest küljest ei leidu aga ühtegi teadet selle kohta, et nn. Wazinski maja kõrval tsaar oleks kinkinud aastal 1657 linnale ka Schenckingi oma.

Vene valitsuse ajal sattus Schenckingi maja, nagu suurem osa teisigi avalikke hooneid, väga viletsasse seisukorda ning Tartu tagastamise järele Rootsile a. 1661 toimetati maja juures põhjalik parandus [90].

Schenckingi maja oli Õuekohtu asukohaks kuni selle ülekolimiseni uude hoonesse Laia ja Rüütli tänava nurgal, s. t. 17. sajandi lõpuni. Põhjasõja ajal hävis Õuekohtu vana maja, nagu muudki ehitised. A. 1755 ehitati tema varemetele puust hoone saksa tütarlastekoolile [91].

Schenckingi maja välimuse ja sisustuse kohta ei ole peaaegu midagi teada.

---

[85]) . . . и чтобъ подъ городовую ратушу которая у нихъ загорѣла дать дворь Важинскаго . . .
Ärakiri Moskva Riigiarhiivis säilivast privileegi kontseptist. H. Lichtensteini Tartu privileegide kogus. Tr. L. A.

[86]) Instruktsioon, dat. 1657, märts 3., XXIV, 10.

[87]) Maja ehituskrundi moodustasid mitu endist majaplatsi (Wybers, R. B., (A. 10), f. 118b, 123b, 124b, 130b); ehitusmaterjali saamiseks laskis Wazinski ära lõhkuda hulga peremeheta ehitisi (Wybers, R. B. (A. 10), f. 101b, 102b, 104a, 123a, 130b).

[88]) Wybers, R. B. (A. 10), f. 123b.

[89]) Ibid., f. 68b: „Anne 1657 wirt disz Hausz wieder vom Grossfürsten dem Rahte gegeben".

[90]) Muu seas määras Liivimaa maapäev seks otstarbeks 400 palki. Richter, Geschichte II, 2, lk. 135.

[91]) Revisions Buch d. a. 1758, (A. 27), lk. 180.